

உ

சிவாலயஸேவாகிரமம்

சிவாலயத்தில் சென்று வழிபடும் முறை

கையெழுத்துப் பிரதியின் துணைகொண்டு
திருத்தியமைக்கப்பட்ட
குறிப்புரையுடன் கூடிய பதிப்பு

பதிப்பாசிரியர்

தி. கணேசன்

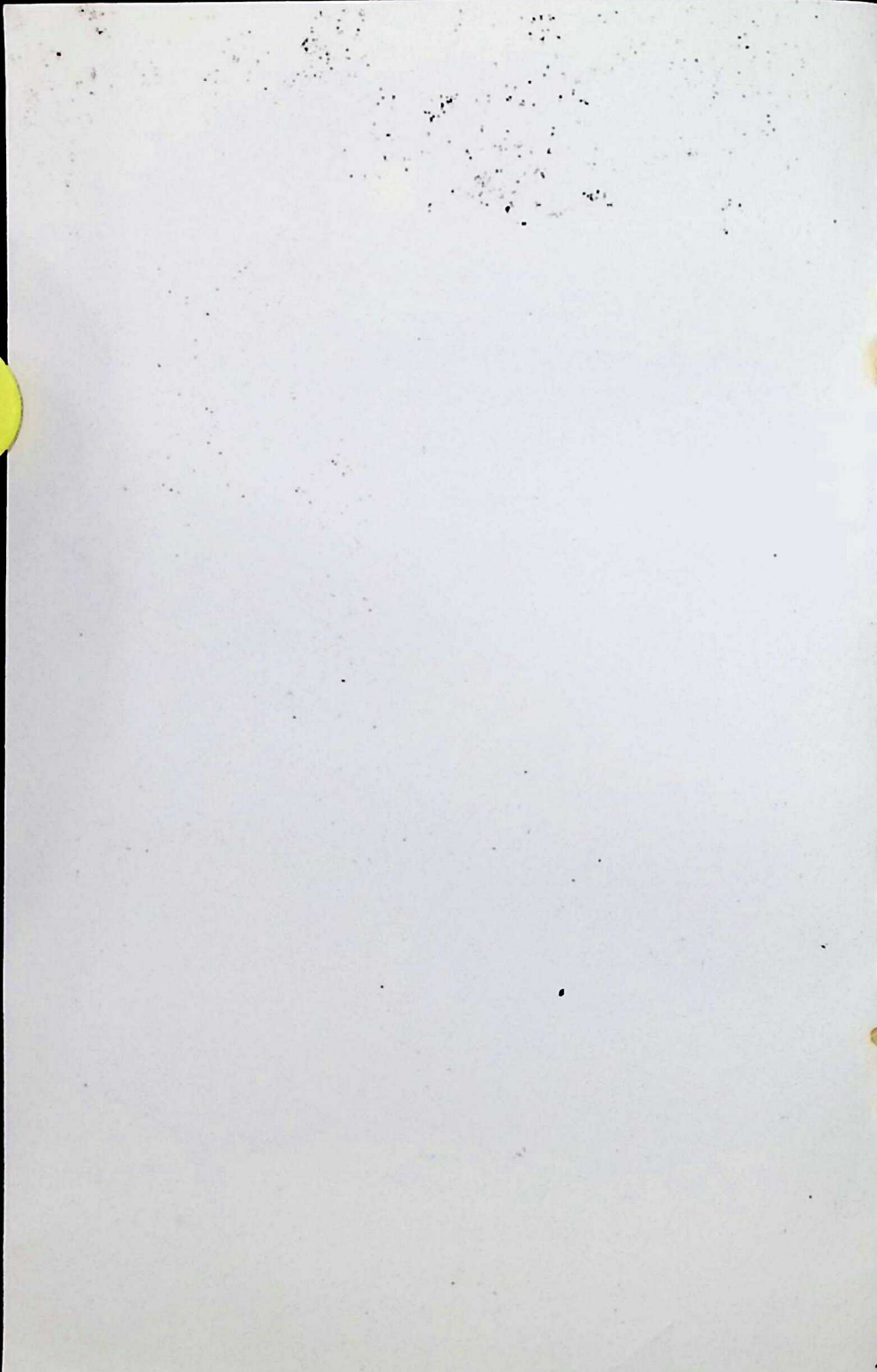
சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சியாளர்

FRENCH INSTITUTE, PONDICHERRY

வெளியீடு :

ஸ்ரீ தூர்கா ஆய்வு நிறுவனம்

நயினாரகரம்.

சிவாலயஸேவாகிரமம்

சிவாலயத்தில் சென்று வழிபடும் முறை

கையெழுத்துப் பிரதியின் துணைகொண்டு
திருத்தியமைக்கப்பட்ட
குறிப்புரையுடன் கூடிய பதிப்பு

பதிப்பாசிரியர்

தி. கணேசன்

சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சியாளர்

FRENCH INSTITUTE

PONDICHERRY

வெளியீடு :

ஸ்ரீ தூர்கா ஆய்வு நிறுவனம்

நயினாரகரம்.

நூல் விளக்கக் குறிப்பு

நூற் பெயர்	: சிவாலயஸேவாகிரமம்
ஆசிரியர்	: தி. கணேசன்
பொருள்	: சிவாலயத்தில் சென்று வழிபடும் முறை
மொழி	: தமிழ், ஸம்ஸ்கிருதம்
எழுத்து	: தமிழ், ஸம்ஸ்கிருதம்
எழுத்தளவு	: 12 புள்ளிகள்
அளவு	: 1/8 size
தாள்	: மேப்லித்தோ
பக்கம்	: 24
முதல் பதிப்பு	: 2009
பிரதிகள்	: 500
கணினி வடிவமைப்பு & வெளியீடு	: ஸ்ரீ துர்கா ஆய்வு நிறுவனம், நயினாரகரம், தென்காசி.

நூல் கிடைக்குமிடம் :

ஸ்ரீ துர்கா ஆய்வு நிறுவனம்

1/40, பெருமாள் கோவில் தெரு, அக்ரஹாரம்,
நயினாரகரம், தென்காசி.

☎ : 04633 - 267214, Cell : 94438 64454

மின் அஞ்சல் : pskmtrust@yahoo.co.in

இணையதளம் : www.pskmtrust.org

ஸ்ரீ குருப்யோ நம:

திருமணவிழா மலர்

தம்பதிகள் :

சிரஞ்சீவி : L. நரேந்த்ரன்

சௌபாக்யவதீ : G. ஸ்ரீவித்யா

மணநாள் :

ஸ்ரீ விரோதி வருஷம், ஆடி மாதம் 25ம் நாள்

10-08-2009 திங்கட்கிழமை

இடம் :

காமாக்கி ஹால்

வ.உ.சி. நகர், தஞ்சாவூர்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே

தமிழ்நாடு மதுவாரியகம்

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

மாண்புமிகு

முன்னுரை

நமது முன்னோர்கள் நாம் கடைப்பிடித்து ஒழுகவேண்டிய அனைத்தையும் மிக நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து அவற்றை எல்லோரும் எளிதில் புரிந்துகொள்ளும் வண்ணம் புராண இதிஹாஸங்களிலும் ஆகமங்களிலும் கூறியுள்ளார்கள். ஆலயத்தில் சிவலிங்கம் மற்றும் இதரதெய்வங்களையும் பிரதிஷ்டை செய்து அவற்றை முறைப்படி தொழுது வலம்வந்து வணங்கி மனிதன் தான் விரும்பியவற்றைச் சிவபெருமானருளால் அடைந்து முடிவில் சிவப்பேறு பெற்று உய்வதற்கு என்னென்ன தேவையோ அவை அனைத்தும் சைவாகமங்களிலும் சிவபுராணம், பிரஹ்மாண்டபுராணம் முதலியவற்றிலும் விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவ்வரிய நூல்களை நாம் சிரமப்பட்டுத் தேடிப் படித்தறிந்து கொள்வது தற்காலத்தில் எளிதல்ல. எனவே, சிவாலயஸேவாகிரமம் என்னும் இந்த நூலில் ஆசிரியர் சிவாலயத்தின் உள்ளே நுழைவது தொடங்கி துவஜஸ்தம்பம், பலிபீடம், மூலஸ்தானத்தில் உள்ள சிவலிங்கம், தேவிசக்தி, மற்றும் பரிவாரதேவதைகள் முதலான அனைத்துத் தெய்வங்களையும் வணங்கித் துதித்தல், பிரதக்ஷிணம் செய்தல், ஸாஷ்டாங்கமாக தெய்வச்சன்னிதியின் முன் விழுந்து வணங்குதல் முதலான ஒவ்வொரு செயலையும் அதை முறைப்படி செய்யும் விதத்தையும் நுண்ணிய முறையில் ஆராய்ந்து நமக்குத் தொகுத்து அளித்துள்ளதை அன்பர்கள் காணலாம்.

அதோடு மட்டுமில்லாமல் நமஸ்காரங்களின் வகை, பிரதக்ஷிணத்தின் வகை, ஒன்றுமுதல் நூற்றியொன்று முறை பிரதக்ஷிணம் செய்வதால் விளையும் நன்மைகள், சிவாலயத்தில் நாம் நடந்துகொள்ளவேண்டிய முறை, அங்கு செய்யக்கூடாதவை முதலிய அனைத்தையும் கையடக்கமாகவும், ஆகமங்களிலிருந்தும் புராணங்களிலிருந்தும் தொகுத்தளித்துள்ளார். அந்தந்த தெய்வத்தின் சன்னிதியில் கூறத்தகுந்த எளிய தோத்திரங்களையும் நமக்கு எடுத்தளித்துள்ளார் ஆசிரியர். சிவபக்தி, மனதில்

சிவபாவனை இவையே சிவாலயஸேவாகிரமத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை; அடிப்படைத் தத்துவம். அதனையன்றி மற்றவர்களிடம் நன்மதிப்பைப் பெறுவதற்காகவோ, தன்னுடைய செல்வச் செழிப்பைக் காட்டுவதற்காகவோ சிவாலயத்தில் வழிபடச் செல்வது யாதொரு பயனையும் அளிக்காது. எனினும் கடைசிபக்ஷமாக யாதொருகாரணம் பற்றியாவது சிவாலயத்தில் சிவபெருமானை ஒருமுறையாவது வணங்கி அதன் வாயிலாக நற்பேறு பெறட்டும் என்னும் நல்லெண்ணத்துடன் ஒருவன் பக்தி இல்லாவிடினும் மற்றவர்களை ஏமாற்றுவதற்காகவோ அல்லது ஏனைய கெட்ட எண்ணம் கொண்டாகவேனும் ஒருமுறையாவது சிவவழிபாடாற்றினால் அவன் அனைத்துப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான் என்று அம்சமதாகமம் என்னும் ஓராகமம் கூறுவதை நாம் இந்நூலில் காண்கிறோம்.

• நூலைப் பற்றிய சிறுகுறிப்பு

இந்நூல் 16 ஆம் நூற்றாண்டில் தில்லையில் வாழ்ந்து பல அரிய சைவநூல்களையும் சிவாகமத் தொகுப்புநூல்களையும் இயற்றிப் புகழ்பெற்ற நிகமஞானதேசிகர் என்னும் சைவ ஆசிரியர் தொகுத்த ஆத்மார்த்தபூஜாபத்ததி என்னும் மிகப் பெரிய சிவாகமத்தொகுப்பு நூலின் ஒருபகுதியாக விளங்குகிறது. நிகமஞானதேசிகரும், அவருடைய குருவான நிகமஞானதேவரென வழங்கப்படும் மறைஞானசம்பந்தரும் பல சைவநூல்களை இயற்றி சைவத்திற்கு என்றும் அழியாத அரிய தொண்டுகளைச் செய்துள்ளனர். இவர்கள் இயற்றிய நூல்களைப் பற்றிய மிக விரிவான ஆராய்ச்சியை ஆங்கிலத்தில் அமைந்த Two Saiva Teachers of the sixteenth century: Nigamajnana I and his disciple Nigamajnana II என்னுடைய நூலில் காணலாம். ஆத்மார்த்தபூஜாபத்ததி இதுவரை அச்சாகவில்லை. புதுச்சேரியிலுள்ள இந்தியவியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் இந்நூலின் சில ஓலைச் சுவடிகளும் கையெழுத்துப் பிரதிகளும் பாதுகாக்கப்பட்டுவருகின்றன. இப்பகுதியில் பல பிழைகள் மலிந்து காணப்படுகின்றன. சில சுலோகங்கள் எழுத்துக்களும் சொற்றொடர்களும் சிதைந்தும் உள்ளன.

முதன் முறையாக சிவாலயஸேவாகிரமமென்னும் நூலின் ஒரு பகுதியை மட்டும் சிவபக்தர்களுக்கு உதவியாயிருக்கும் என்னும் எண்ணத்துடன் நூலிலுள்ள எழுத்துப் பிழை முதலியவற்றைச் சிவபெருமான் அருட்டுணையுடன் எனது சிற்றறிவுக் கெட்டிய வரையில் திருத்தி, தமிழில் சிறிய விளக்கத்தையும் வரைந்துள்ளேன். சிவதரிசனம், தேவிதரிசனம் ஆகிய இரு பகுதிகளை மட்டும் குறிப்புரையுடன் இங்கு தந்துள்ளேன். அடுத்த பகுதி பிறிதொரு சமயம் அச்சாகும் எனத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சிவபக்திச் செல்வர்கள் இந்நூலை ஒரு சிறந்த வழிகாட்டிக் கையேடாகக் கொண்டு இயன்றவரையில் அதில் கூறப்பட்டுள்ளவாறு சிவாலயத்தில் வழிபாடாற்றி சிவபெருமான் அருள் பெற்றுய்யுமாறு பிரார்த்திக்கிறேன். நேரமின்மையால் இந்நூலுக்குத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும், விரிவான விளக்கமும் தர இயலவில்லை. இதுபோன்ற நூல்கள் மேலும் பல அச்சாகி வெளிவருவதற்குச் சைவ அன்பர்கள் பெரிதும் துணைபுரிய வேண்டுகிறேன்.

அதை புத்தகவடிவில் அச்சிட்டுத் தனது திருமணநாளன்று வெளியிட விழைந்த எனது மாணவரும் அருமை நண்பருமான திரு. நரேந்த்ரனுக்கு எனது உளங்கனிந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முழுமுதற்கடவுளான சிவபெருமான் திருவருளால் திருமணத்தம்பதியர்கள் சிரஞ்சீவி : L. நரேந்த்ரன் செளபாக்யவதீ : G. ஸ்ரீவித்யா ஆகியோர் அனைத்து மங்கலங்களையும் பெற்று வாழுமாறு பிரார்த்திக்கிறேன்.

சிவத்தொண்டன்

தி. கணேசன்

சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சியாளர்,

புதுவை ஆய்வு நிறுவனம்,

புதுச்சேரி.

॥ शिवालयसेवाक्रमः ॥

पुराणागमवाक्यानि समालोक्य यथामति ।

शिवालयस्य सेवयाः क्रमं वक्ष्येऽधुना स्फुटम् ॥

ஆலயத்தில் நுழைந்து சிவலிங்கதரிசனம், பிரதக்ஷிணம், நமஸ்காரம் ஆகியவற்றைச் செய்யவேண்டும் என்றது.

अंशुमति :-

परार्थालयं प्रविश्याथ लिङ्गदर्शनमेव च ।

प्रदक्षिणनमस्कारं यथासङ्ख्यं विधानतः ॥

இவ்வுலகத்தில் குஹ்யாஷ்டகம் முதலான மிகப் புனிதமான நாற்பது தலங்களில் சிவபெருமான் அநாதிகாலம் தொட்டு மக்களுக்கு அருள்பாலிப்பதற்காக சுயம்புவாக எழுந்தருளியுள்ளார் என்பதைக் கூறுகிறது.

सर्वज्ञानोत्तरे :-

आदिगुह्याष्टका रुद्रा अतिगुह्याष्टकास्तथा ।

गुह्याद्गुह्याष्टकाश्चैव पवित्राष्टक एव च ॥

स्थाण्वष्टकाश्च पञ्चैते नियोगाद्भूमिवासिनः ।

अनुग्रहाय लोकानां लिङ्गभूताः प्रतिष्ठिताः ॥

எவ்விடத்திலிருந்து சிவாலயத்தின் கோபுரம் கண்ணுக்குத் தென்படுகிறதோ, சிவாலயத்தில் ஒலிக்கும் வாத்தியகோஷம் கேட்கிறதோ அவ்விடமும் அதைச் சூழ்ந்துள்ள இடமும் கைலாஸமாகும் என்றது.

देवालयानां दृश्यन्ते विमानं गोपुराणि च ।

यावद्देशेषु परितस्तावत् कैलासभूतलम् ॥

श्रूयन्ते वाद्यघोषाश्च यावद्दूराच्छिवालयात् ।
 तावच्छिवपुरं साक्षादनवद्ये मनोन्मनि ॥
 स्तुतिस्तोत्ररवो यावद्दूरे शम्भोर्जयध्वनिः ।
 श्रूयते राजतगिरेः शिखरं तावदुच्यते ॥
 तेषामेव समीपस्थं यद्यत्तोयं षडानन ।
 ततीर्थं परमं पुण्यं तत्र स्नात्वा शिवं यजेत् ॥

சிவாலயத்திற்கு அருகில் அமைந்துள்ள நீர்நிலையானது சுத்தமான
 நீரையோ அசுத்தமான நீரையோ உடையதாயினும் அப்புனிதநீர்
 சிவகங்கை எனப்படும். அதை ஒருபோதும் அசுத்தம் செய்யக்
 கூடாது என்றது.

आगमे:-

तोयं शुद्धमशुद्धं वा शिवालयसमीपगम् ।
 शिवगङ्गेति तद्विद्याच्छिवधामाम्बुसेवनात् ॥
 देवालयस्थितं तीर्थं दूषयेन्न कदाचन ।

ஆணாகிலும் பெண்ணாகிலும் சிவாலயத்தின் விமானம்
 கண்ணுக்குத் தென்படும் தூரத்திலேயே வணங்கி ஸ்நானம்
 முதலியவற்றைச் செய்து சுத்தமாகவும் மௌனமாகவும்
 ஆலயத்துள் செல்லவேண்டும் என்றது.

ब्रह्माण्डपुराणे :-

विमानदर्शनस्थाने स्नात्वा तीर्थे कृताह्निकः ।
 शुक्लवासाः सोपहारः प्रविशेच्छिवमन्दिरम् ॥
 तथा कारणे :-
 विप्रक्षत्रियविट्छूद्रैः पुरुषैस्त्रीभिरेव च ।
 सुस्नातैर्भस्मलिप्ताङ्गैः सुव्रतैः साक्षसूत्रकैः ॥
 मौनव्रतधरैर्नान्यचित्तकैश्शिववन्दकैः ।
 प्रदक्षिणं कार्यमिति विशेषः ।

சுபிரமே:-

தூரத: சிவரம் தஃவா நமஸ்குரியாது யோ நர: |

முக்யதே சர்வபாபேப்யோ நிர்மோகாதிவ பந்நக: ||

ஸ்தூலலிங்கம் விமானமாகும்; கருவறையில் உள்ள லிங்கம் ஸதாசிவமாகும்; பலிபீடம் பத்ரலிங்கமாகும் என்றது.

அங்குமத்தந்நே :-

ஸ்தூலலிங்கம் விமானம் ச்யாத் சூக்ஷ்மலிங்கம் சதாசிவம் |

பலிபீடம் பத்ரலிங்கம் லிங்கத்ரயமிஹோக்யதே ||

சதாசிவஸ்ய தன்மக்யே சிவமேவ விசிந்தயேத் |

அதவான்யபுரகாரேண ஸ்தூலலிங்கே சதாசிவ: ||

அந்தலிங்கே சிவோ ஜ்ஞே: பாவயேதேசிகோத்தம: |

வ்யாபகவ்யாஸிரூபேண லிங்கமேவ விமானகம் ||

ஹோதிஸ்தூபிபர்யந்தம் சிவரூபமிதி ஸ்மர்தம் |

ஆலயத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ள சிவத்திருமேனிகளிலும், லிங்கத்திலும், கருவறை விமானத்திலும் பலிபீடத்திலும் சிவபெருமான் எப்போதும் எழுந்தருளியிருக்கிறார் என்றது.

அக்ரேயபுராணே :-

பேரே லிங்கே விமானே ச பூதபீடே சிவாலயே |

சிவ: சந்நிஹிதோ நித்யம் நமஸ்வ தத்ர தம் சதா ||

ஸ்தூலலிங்கம் நமஸ்குத்வா கோபுரத்வாரபூர்வகே |

துவஹஸ்தம்பத்தை வணங்கி ஆலயத்துள் நுழைந்து தியானித்து வணங்கவேண்டும் என்றது.

ததா அங்குமதி :-

ஸ்தூலலிங்கம் நமஸ்குரியாலயம் து புவேசயேத் |

அலயம் சம்புவிஷ்யாத் மஹாபீடஸ்ய பாக்யத: ||

भूतपीठं नमस्कुर्यात् प्रथमं ध्यानपूर्वकम् ।

मुखपञ्चसमवक्रसमनासिनयनं

दशकर्णदशबाहु दशशूलवरधृक् ।

गलमेकहृदयं त्वतिरक्तवर्णं

द्वयपादमिति भूतबलिपीठवलिकृत् ॥

ध्वजदण्डनमस्कारं कुर्याद्ध्यानपुरस्सरम् ।

एकास्यपादं द्विमुखं त्रिणेत्रं

रोमावलीराजितदर्भमालम् ।

श्वेताङ्गरूपस्वकनासिकायाम्

आरूढ पद्मासनदण्डरूपम् ॥

அதற்கு அடுத்து எழுந்தருளியிருக்கும் விருஷபதேவரை
தியானத்துடன் வணங்கி உள்ளே சென்று சிவபெருமானை
வழிபடுவதற்கும் அதன் பயனை அடைவதற்கும் அனுமதி பெற்று
ஸாஷ்டாங்கமாக வணங்கிச் செல்லவேண்டும் என்றது.

ब्रह्माण्डपुराणे :-

ईश्वराभिमुखं देवमासीनं वृषनायकम् ।

प्रणम्य प्रार्थयेद्देवं कुसुमाभ्यर्चिताङ्घ्रिकम् ॥

शङ्खनिभमङ्गमरुणप्रभसमानं

शृङ्गमतिकृष्णप्रभनेत्रमतिसूत्रम् ।

वङ्कतटकर्णमतिरक्तखुरहेभं

पिङ्गनिभपुच्छपरमेशवृषरूपम् ॥

आनन्दं जगतां शिवं च कलयन् देवोष्टमूर्ते-

वृषोऽधिष्ठानं रजताचलेन्द्रसदृशो शृङ्गी ककुब्जान् पतिः ।

दैवैरष्टविधैर्गणैः परिवृतो निःश्वासधूताम्बुदः ।

प्रीतोऽस्मानेव प्रसादसुमुखः प्रज्ञामयो धर्मराट्

अन्तःप्रदेशे शिवदशने च शिवाचने तत्फलसिद्धिलाभे
देहस्यानुज्ञां भगवन् प्रसन्नः त्वत्पादपद्मं प्रणताय मह्यम् ।
इति संप्रार्थ्य धर्मेणं पशुपतेः प्रणम्य दण्डवद्भूमौ साष्टाङ्गं कुसुमं क्षिपेत् ।

மூலஸ்தானத்து இலிங்கத்தையும், பலிபீடத்திற்கு வெளியிலும்
விருஷபதேவரின் பின்புறமும் ஸாஷ்டாங்கமாக வணங்கினால்
அனைத்துப் பாவங்களும் அனைத்து நோய்களும் நீங்கிச்
சுகமடைவான் என்றது.

अंशुमति ।

नमस्कारविधिं वक्ष्ये श्रूयतां रविसत्तम ॥

पञ्चपातकदोषघ्नं सर्वयज्ञफलप्रदम् ।

सर्वरोगविनाशार्थं नमस्कारमथाचरेत् ॥

प्रणामं सूक्ष्मलिङ्गस्य महापीठस्य बाह्यके ।

अथवा वृषपृष्ठे तु किञ्चिदाग्नेयमाश्रितः ॥

वृषशङ्करयोर्मध्ये दण्डवत्पतिते भुवि ।

पतन्ति पातकाः सर्वे नोत्तिष्ठन्ति कदाचन ॥

அஷ்டாங்கம், பஞ்சாங்கம், திரியங்கம், ஏகாங்கம் என நமஸ்காரம்
பல வகைப்படும் என்றதும், அவற்றின் விளக்கங்களும்.

दीप्ते :-

अष्टाङ्गं चैव पञ्चाङ्गं त्रियङ्गं चैककाङ्गकम् ।

शिरो हस्तौ च कर्णौ च चिबुकं बाहुयुग्मकम् ॥

अष्टाङ्गं च नमस्कारं पञ्चाङ्गं च ततः शृणु ।

चिन्त्ये तथा :-

पादजानुकरावूरूनाभिरंसौ हृदा शिरा ।

अष्टोत्तरमङ्गमित्याहुः स्वप्रमाणमिति स्मृतम् ॥

आगामान्तरे :-

उरसा शिरसा दृष्ट्या मनसा वचसा हृदा ।

बाहुभ्यां च कराभ्यां च प्रणामोऽष्टाङ्ग एव च ॥

दीप्ति:-

शिरो हस्तौ च मूर्ध्नि चैव हस्तौ च युग्मजानुस्तथैव च ।

जानाति संसितौ ॥

इदं पञ्चाङ्गमेवोक्तं त्रियङ्गं च ततः शृणु ।

हस्तौ बध्वा तु मुकुलं मूर्ध्निदिशे नियोजयेत् ॥

त्रियङ्गलक्षणं चैतन्नमस्कारस्य सङ्ख्यया ।

एकाङ्गं च नमस्कारं शिरसैव कृतं भवेत् ॥

சிவாலயத்தில் சிவலிங்கம் மற்றும் இதரதெய்வங்களையும் வழிபடுவதால் பல்லாயிரமாண்டுகாலம் சிவலோகத்தில் வாழ்வது, அகவமேதயாகம் செய்தபயனை அடைவது முதலான பல பயன்களைக் கூறுகிறது.

अंशुमति :-

देहसंसक्तेरेणूनां यावत्सङ्ख्याभिगण्यते ।

तावद्वर्षसहस्राणि शिवलोके महीयते ॥

त्रीणि पञ्च च सप्तभिर्नவद्वादशसङ्ख्यया ।

भक्त्या कृत्वा नमस्कारं शिवस्याग्रे ततो नरः ॥

अश्वमेधस्य यज्ञस्य लभते फलमुत्तमम् ।

भक्तिर्हीनैर्नरैः शाठ्यादपि यावच्छिवे कृतः ॥

नमस्कारः सकृदपि सर्वपापहरो भवेत् ।

तस्माल्लிङ्गं सकृद्भक्त्या यो लिङ्गं प्रणमेन्नरः ॥

सर्वान् कामानवाप्स्यासौ शिवेन सह मोदते ।

प्रत्यङ்मुखे चोत्तरदिङ்मुखे च

वामे स्थितोऽन्यत्र तदन्यपार्श्वे ।

ईशानपूजाप्रणती च कुर्या-

दोषाय नो चेन्न फलाय ताः स्युः ॥

ஆலயத்தில் கருவறை அதன் பின்புறம் இடப்புறம் முதலான இடங்களில் ஜபம், ஹோமம், நமஸ்காரம் ஆகியவற்றைச் செய்யலாகாது, தன்னுடலைத் துணியால் போர்த்திக் கொண்டு ஆலயத்துள் செல்லக்கூடாது; அவ்வாறு சென்றால் விளையும் பாவங்கள் முதலானவை.

तथा स्वायम्भुवे :-

अग्रतः पृष्ठतो वामे गर्भागारे तथैव च ।

जपहोमनमस्कारान् न विदध्यात् कदाचन ।

अंशुमति:-

वस्त्रेणाच्छाद्य देहं स्वं यो नरः प्रणमेत्तु माम् ॥

त्रिजन्म जायते मूकः सप्तजन्मसु निर्धनः ।

ஸவ்யம், அபஸவ்யம், ஸவ்யாபஸவ்யம் என்னும் மூவகைப் பிரதக்ஷிணங்களும், அவற்றின் விளக்கங்களும்

प्रदक्षिणक्रमं वक्ष्ये श्रूयतां रविसत्तम ॥

प्रथमं सव्यमेवं च अपसव्यं द्वितीयकम् ।

सव्यापसव्यं तृतीयं प्रदक्षिणक्रमं शृणु ॥

सव्यं च ब्रह्मचारीणामपसव्यं तपस्विनाम् ।

सव्यापसव्यमार्गेण वानप्रस्थग्रहस्थयोः ॥

एवमेव प्रकारेण लक्षणं शृणु सुव्रत ।

शिवाग्रे दण्डवद्भूमौ हृदयाञ्जलिमुद्रया ॥

इन्द्रादि चेन्द्रपर्यन्तं सव्यप्रदक्षிणं कुरु ।

सव्यप्रदक्षिणं प्रोक्तमपसव्यविधिं शृणु ॥

யथा सव्यप्रकारेण अपसव्यं समाचरेत् ।
 अपसव्यविधिः प्रोक्तः सव्यापसव्यकं शृणु ॥
 वृषभाच्चण्डदेशं तु पुनवृषम् तथैव च ।
 सव्यं तु सोमसूत्रान्तमपसव्यं वृषं तथा ॥
 चण्डं च सोमसूत्रान्तं पुनश्चण्डं वृषं तथा ।
 सव्यापसव्यमेवोक्तं प्रदक्षिणविधिर्भवेत् ॥
 पदात्पदान्तरं दिवाकरौ चलनवर्जितौ ।

நிறைமாத கர்ப்பிணியானவள் கையில் எண்ணெய் நிரம்பிய
 குடத்தை ஏந்தி ஒருதுளி கூட கீழே சிந்தாமல் மெதுவாகச்
 செல்வது போல் பிரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும் என்றது.

स्वायम्भुवे:-

आसन्नप्रसवा नारी तैलपूर्णं यथा घटम् ।
 वहन्ती शनकैर्याति तथा कुर्यात् प्रदक्षिणम् ॥
 शतं सहस्रमयुतं नियुतं प्रयुतं तु वा ।
 कोटिर्वा कारयेदिष्टसिद्धयर्थं तु प्रदक्षिणम् ॥
 अजिते:-

कृत्वा पुनस्तथाये तु नमस्कारं च भक्तिः ।
 उत्थाय प्रणतिं भूयो भूयो कृत्वा समापयेत् ॥
 द्वितीयावरणद्वारपालकौ गणनायकम् ।
 घ्यात्वान्तः प्रविशेद्विद्वान्तुत्वैवं शिवभक्तिमान् ॥
 विभ्राणौ निजबाहुभिर्वरगदाहिं भीमतर्जनीमुद्रिकां
 चण्डांशुप्रतिमत्विषौ गणवरौ रुद्रालयद्वारपालकौ ।
 कोटीरागतहारनूपुरकटिसूत्रा कृताहीश्वरौ
 वन्देऽहं प्रणतार्तिनाशनकरौ गौरीशसेवाप्तये ॥
 विभ्राणं परशुमृगं करतलैरीशप्रणमाञ्जलिम्

भस्मोद्धूलनपाण्डरं शशिकलागङ्गाकपर्दोज्ज्वलम् ।

पर्यायत्रिपुरान्तकं प्रमथवरश्रेष्ठं गणेन्द्रैर्वृतं

ब्रह्मेन्द्राच्युतवन्दिताङ्घ्रिकमलं श्रीनन्दिकेशं भजे ॥

प्रार्थयित्वा तु तं पश्चाद्भावयित्वा शिलादकम् ।

विघ्नराजं नमस्कुर्यात् स्तोत्रमुच्चारयन् भुवि ॥

கருவறை மண்டபத்துள் சென்று சிவலிங்கத் திருமேனியை
தியானித்து தோத்திரங்களைக் கூறி வழிபடவேண்டும் என்றது.

अंशुमति:-

मण्डपान्तः प्रविश्याथ शिवाग्रे तु विशेषतः ।

देवदेवं नमस्कृत्य स्तोत्रं चैव समुच्चरन् ॥

मस्तके हृदये चैव मञ्जलिं चैव विन्यसेत् ।

निश्वासे:-

इन्दुनिभपञ्चमुखहस्तदशयुक्तं

शूलधरदङ्कमसिवज्रमभयं स्यात् ।

पाशवरदाङ्कुशमणिर्दहनवामे

श्वेतकमलासनसदाशिवस्वरूपम् ॥

कामिके:-

वेदाध्ययनमन्यद्वा स्तोत्रपाठादिकं तु वा ।

उत द्राविडभाष्याद्यङ्गानुनृत्तयुतं तु वा ॥

अष्टादशकभाषोत्थं गानं वा परिकल्पयेत् ।

रिक्तपाणिस्तु नोपेयाद्राஜानं देवतां गुरुम् ॥

यत्किञ्चिदपि देवाय त्वणुमात्रं तु वा नरः ।

धनादिरहितो देवं पत्रपुष्पफलादிகम् ॥

दत्तैவ प्रणமேதேவ் நான்யதா து கதாచன ।

இஷ்டகாம்யார்த்தசித்யர்த்தம் பிரார்த்தயித் பரமேஸ்வரம் ॥

உள்பிராகாரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் நடராஜர் முதலான சிவபெருமானின் பல்வேறு மூர்த்தங்களை தியானத்துடன் வழிபட வேண்டுமென்றது.

लैङ्गपुराणे:-

नृत्तमूर्त्यादिदेवानां तत्तद्ध्यानपुरस्सरम् ।

तत्तत्पुष्पोपहारेण कुर्यात्तु प्रणतिं ततः ॥

सव्यापस्मारोर्ध्वे स्थितपादविलसद्द्वामமூढृत्य

पादं ज्वालामालासु मध्ये नटनं फणिनशार्दूलपादादि

सेव्यं भस्मोद्धूलन चर्च्यमाण पीलसद्द्वामे उमासेवितम्

अग्निं डोलकराभयकरं डमरुकं धृत्वा नटेशं भजे ।

जाह्नवीफणिकेशं ज्ञानमुद्राक्षमालास्खलितकरसरोजम् ॥

व्याघ्रचर्माम्बरं च सुखदं मुनिसङ्घैः सेवितं

चन्द्रचूडं प्रणमत गुरुमूर्तिं च दक्षिणामूर्तिरूपम् ।

ஆலயத்தில் காலை, நண்பகல், மாலை, இரவு ஆகிய நேரங்களில் வலம் வருவதால் விளையும் பல நன்மைகள்.

यानि यानि च पापानि जन्मान्तरकृतानि च ।

तानि तानि विनश्यन्ति प्रदक्षिणपदे पदे ॥

एकाधिकशतं कृत्वा शिवसायुज्यमाप्नुयात् ॥

स्वायम्भुवे:-

पूर्वाह्नि व्याधिनाशं स्यान्मध्याह्ने वाञ्छितार्थदम् ।

सायाह्ने सर्वपापघ्नम् अर्घ्यामे विमुक्तिदम् ॥

अजिते:-

सूर्योदयं समारभ्य यावदस्तं रविभवेत् ।

तावत् प्रदक्षिणं कृत्वा सर्वान् कामानवाप्नुयात् ॥

அதாஹோராக் வாபி காலேஷ்வேது யோ நர: ।

புரதக்ஷிணம் ப்ரகுவீர்த சோ஽நந்தபலமாஸுயாத் ॥

மாணுஷலிங்கம், தைவிகலிங்கம், சுயம்புலிங்கம் ஆகியவற்றை வலம் வருவதால் அடையும் நன்மைகள்.

ஸ்வாயம்முவு:-

மானுஷஸ்ய து லிங்கஸ்ய பல்முத் த்ரதக்ஷிணம் ।

நமஸ்காரேண தஸ்மாஹ்வி ட்விருணம் சாப்கே ப்வேத் ॥

த்ரிருணம் ட்வேவிகே லிங்கே பல்ம் காணேஸ்வரே ச தத் ।

சத்ருருணம் சமுடிஷ்டம் பல்ம் பஞ்ருணம் ப்வேத் ॥

ஸ்வாயம்முவுஸ்ய லிங்கஸ்ய ததா சஸ்ப்ஷநீ: ஶநீ: ।

அஷ்டமி, சதுர்தசி, பெளர்ணமி முதலிய நாட்களிலும், உத்ஸவசமயத்திலும் பிரதக்ஷிணம் செய்வதால் உண்டாகும் நன்மைகள்.

அஜிதே :-

அஷ்ட்யாம் ச சத்ருர்ஷ்யாம் பஞ்ருஷ்யாம் த்ரிஜந்மநி ।

ஆட்ராப்யாமர்க்வாரே ச கரணே விஷ்டிஸஞ்ஜகே ॥

அயநே விஸுவு சேவ் ப்ரஹ்ணே சந்ருசூர்யயோ: ।

ஸங்க்ரமே சோத்ஸவே சேவ் ஶ்லாத்வா க்ருத்வா ப்ரதக்ஷிணம் ॥

ப்ரணமேத: ஶிவம் ப்ரத்யா சர்வாந் காமானவாஸுயாத் ।

லபேச்சத்ருருணம் புருயம் கேவலாந்நாத்ரஸஞ்ஜய: ॥

ட்ருரமார்ட்ஸமாபாம்ய ப்லாசாஶாஹிதோ஽பி ய: ।

க்ருத்வா ப்ரதக்ஷிணம் ப்ரத்யா ப்ரணமேச்சிவமவ்யயம் ॥

தஸ்ய மார்ட் சமுட்ருதா யா கதிஸ்த்ராபி கேஸவ ।

ப்ரதக்ஷிணபல்ம் ந்ருணா ட்ருதாத்வேவ ந ஶஞ்ஜய: ।

प्रवासी पथि कृत्वा तु शिवलिङ्गं प्रदक्षिणम् ॥

नमस्कृत्वा तु पूर्वोक्तात् फलं पञ्चगुणं भवेत् ।

योगज्ञे:-

उत्सवे बलिकाले च यः करोति प्रदक्षिणम् ।

पदे पदेऽश्वमेधस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥

ஒருமுறை வணங்குதல் ஒருமுறை வலம் வருதல், ஒரு கையால் வணங்குதல் முதலியவற்றால் விளையும் பாவங்கள்.

अंशुमति :-

एकदण्डनमस्कारमेकं चापि प्रदक्षिणम् ।

एकहस्तनमस्कारं हन्ति पुण्यं पुरातनम् ॥

வாக்கினால் சிவபெருமானைத் துதித்துக்கொண்டும், மனதில் பெருமானைத் தியானித்துக் கொண்டும் கைகளை ஆட்டாமலும் ஒவ்வொரு அடியாக எடுத்து வைத்து வலம் வருதலே பிரதக்ஷிணமாகும் என்றது.

पदात् पादान्तरं गच्छेत् करौ चलनवर्जितौ ।

स्तुतिर्वाचि हृदि ध्यानं चतुरङ्गं प्रदक्षिणम् ॥

சிவாலயத்தை ஒன்று முதல் தொண்ணூற்றொன்பது முறை பிரதக்ஷிணம் செய்வதால் கிடைக்கும் பலவித நன்மைகள்:

तृतीयादि समारभ्य एकाधिकशतं क्रमात् ।

एकाधिकं च पञ्चाशत्क्रमं शम्भोः प्रदक्षिणम् ॥

प्रथमं तृतीयपञ्चसप्तापि आयुश्रीकीर्तिवर्धनम् ।

नव एकादशं चैव धनधान्यसमृद्धिदम् ॥

त्रयोदशं च सौभाग्यं जयं पञ्चादशं ततः ।

सङ्ख्या सप्तदशं चैव वश्यार्थं चैव कारयेत् ॥

एकोनविंशत्सङ्ख्या च रिपुनाशकरन्ततः ।

एकविंशत् त्रयोविंशदारोग्यं व्याधिनाशनम् ॥

पञ्चविंशतिसंयुक्तं विद्यार्थि चैव कारयेत् ।

सप्तविंशति सख्या च मोक्षार्थं चैव कारयेत् ॥

मोगार्थमेकोनत्रिंशत्सङ्ख्या चैव कारयेत् ।

बुधमेकत्रिंशत् त्रयस्त्रिंशत्पुत्रपौत्रविवर्धनम् ॥

पञ्चत्रिंशच्च संयुक्तं सर्वकामफलप्रदम् ।

सप्तत्रिंशत्समायुक्तं पुष्टिकामफलप्रदम् ॥

एकोनचत्वारिंशच्च गोदानस्य फलप्रदम् ।

तदेकचत्वारिंशच्च स्वर्णदानफलप्रदम् ॥

गोकोटिदानपुण्यं स्यात् त्रिचत्वारिंशदेव च ।

पञ्चचत्वारिंशद्युक्ता भूमिदानफलप्रदम् ॥

सप्तचत्वारिंशच्चैव अपस्मारस्य नाशनम् ।

सङ्ख्या चैकोनपञ्चाशत् सर्वसिद्धिकरं ततः ॥

एकाधिकं च पञ्चाशत्कन्यादानफलदम् ।

त्रयाधिकं च पञ्चाशन्विष्णुलोके महीयते ॥

पञ्चाधिकं च पञ्चाशत्सर्वकार्यं लभेत्ततः ।

सप्ताधिकं च पञ्चाशत्सूर्यलोके महीयते ॥

एकोनषष्टिसङ्ख्या च चन्द्रलोके महीयते ।

एकषष्टिसमायुक्तं ब्रह्मलोके महीयते ॥

त्रिषष्टिसङ्ख्या चैव गोपहर्तिविनाशनम् ।

पञ्चषष्टिसमायुक्तं ब्रह्महर्तिविनाशनम् ॥

सप्तषष्टिसमायुक्तं वीरहर्तिविनाशनम् ।

एकसप्ताति सङ्ख्या च सर्वपापहरं ततः ॥

त्रिसप्तति समायुक्तं सर्वलोके महीयते ।

पञ्चसप्तातिसङ्ख्या च गजदानफलप्रदम् ॥

सप्तसप्तातिसङ्ख्या च तिलदानफलप्रदम् ।

एकोनाशीतिसंयुक्तमश्वदानफलप्रदम् ॥

एकाशीतिसमायुक्तमश्वमेधफलं भवेत् ।

त्रयाशीति समायुक्तं राजसूयफलप्रदम् ॥

पञ्चाशीति समायुक्तं सर्वयज्ञफलप्रदम् ।

सप्ताशीति समायुक्तं सर्वसंपत्करं ततः ॥

एकोननवतिश्चैव सर्वदानफलप्रदम् ।

एकसंयुक्तनवतिः स्वर्गलोके महीयते ॥

नवतित्रयसंयुक्तं रुद्रलोके महीयते ।

कुरुते पञ्चनवतिः सालोक्यं शाश्वतं परम् ॥

सङ्ख्या च सप्तनवतिः सामीप्यकं चैव कारयेत् ।

एकोनशतसङ्ख्या च सारूप्यं च समाचरेत् ॥

ஈரமான உடைகளை அணிந்து செல்லுதல், வாயில் வெற்றிலை முதலியவற்றைச் சுவைத்துக் கொண்டு செல்லுதல், கோபுரம், முதலியவற்றின் நிழல்களைத் தாண்டுதல், பேசக்கூடாத வார்த்தைகளைப் பேசுதல், நிர்மாலியம் முதலியவற்றைத் தாண்டுதல், சிவபெருமானுக்காகவே வைக்கப்பட்டுள்ள பொருள்களின் மீது விருப்பம் காட்டுதல், காலில் செருப்பு அணிந்து செல்லுதல், அங்குள்ள வாஹனங்களில் ஏறி அமர்தல் முதலான இழி செயல்களை சிவாலயத்துட் செய்யலாகாது என்றது.

आर्द्रवस्त्रपरीधानम् श्वाशौचेन सूतकम् ॥

रजस्वलाम्पतिसेवां च हीनाचारप्रदक्षिणम् ।

ताम्बूलमुक्तकं चैव आलयं तु विसर्जयेत् ॥

देवसन्नप्रवेशे व स्थितौ देवस्य सन्निधौ ।

पुनश्च निर्गमे पृष्ठीकरणं शंभुनन्दिनोः ॥

मुक्तिरुद्राह्यधीतिश्चाभिचारक्रिया ततः ।

गोपुरप्रतिमाच्छायालङ्घनस्पशनेऽपि च ॥

निर्माल्यलङ्घनस्पशो पीठान्तरा गतिः ।

प्रमदा भूषणं तत्र स्पर्शनन्तरागवीक्षणम् ॥

एकहस्तप्रणामं च एकं चापि प्रदक्षिणम् ।

अकालदर्शनं चैव प्रथा संभाषणं तथा ॥

असभ्यभाषणं तद्वदसत्यश्रवणं तथा ।

उद्धासनस्थितिश्चापि सन्निधावासनं परम् ॥

वृथा हासो वृथा गानं वृथा दानश्रुतिस्तथा ।

देवद्रव्ये रागबुद्धिस्तथा विग्रहविस्पृशि ॥

तथा रामायणे:-

शिवालयमुपागम्य यस्तु दूषयते नरः ।

मलमूत्रैश्च निष्ठीवेत् स वेतालो भविष्यति ॥

यस्तु देवालयगतो वाहनाद्यधिरोहति ।

स कृतेनैव दोषेण व्याधिपङ्गुर्भविष्यति ॥

उपानहसहितः कश्चिद्देवालयमुपेक्ष्यति ।

सोऽपि पादुकया भिन्नपादो दुःखमुपेक्ष्यति ॥

यः शिवाभ्यर्चनाकाङ्क्षी शिवद्रव्याणि लुम्पति ।

स ब्रह्मराक्षसो भूत्वो शून्यारण्येषु रोदति ॥

சிவபெருமானை வழிபட்ட பின்பு ஆதிசக்தியான தேவியின் ஆலயத்துள் சென்று துவாரபாலகர்கள் முதலிய தெய்வங்களைத் தியானித்து வழிபடவேண்டும் என்றது

காமிகை:-

देव्यालयेऽपि कर्तव्यं पूर्वोक्तेन विधानतः ।

सिंहो वा वृषभो वापि वाहनः परिकीर्तितः ।

ईश्वराभिमुखं देवमासिनं वृषनायकम् ॥

प्रार्थयित्वा तु तत्पश्चाद्भावयेद्द्वारनासिकौ ।

देव्यास्तु द्वारपालौ तु खड्गखेटकहस्तकौ ॥

जटामकुटसंयुक्तौ रक्तश्यामविभूषणौ ।

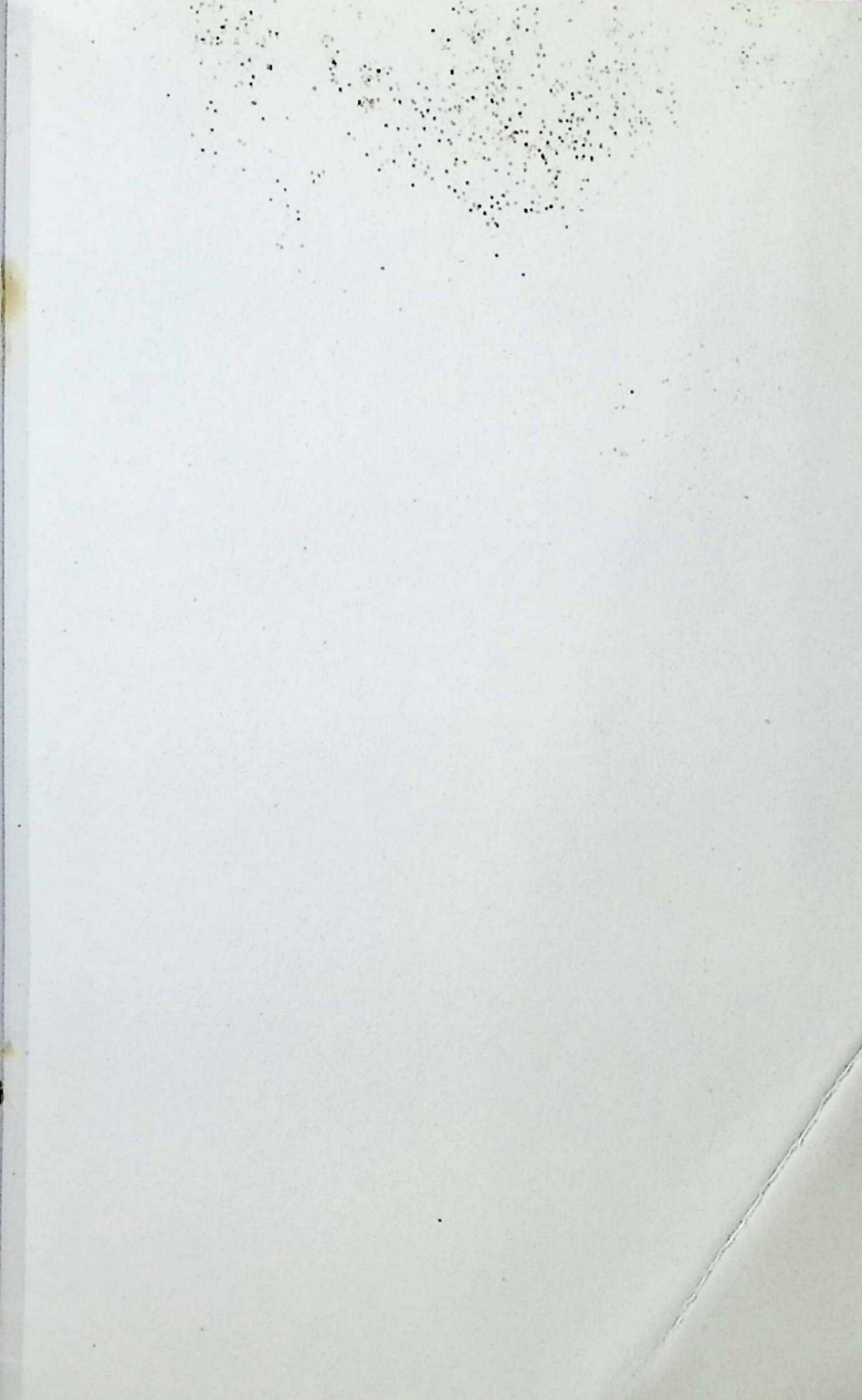
खड्गखेटकधारिण्यौ द्विभुजौ वा चतुर्भुजौ ॥

தேவியின் துதிகளைக் கூறி கருவறையில் மந்திரத்தை ஜபம் செய்யவேண்டும் என்றது.

देवीस्तोत्रं समुच्चार्य आलयं तु प्रदक्षिणम् ।

देव्यास्तु सन्निधौ गत्वा नमस्कृत्य जपेन्मनुम् ।

தீருமண விழாவிற்கு
வருகைதந்து
மணமக்களை வாழ்த்தியருளிய
அன்பு நெஞ்சங்களுக்கு
எங்களது மனமார்ந்த நன்றியைப்
பேரன்புடன் காணிக்கையாக்குகிறோம்.

ஸ்ரீ தூர்கா ஆய்வு நிறுவனம்
நயினாரகரம்.